

๓๗

สมณะ-วิปัสสนา

ถ้าว่ามีวิปัสสนาเห็น มีวิปัสสนาก็มีธรรมกาย เห็นด้วยตาธรรมกาย
นั่นแหละเรียกว่า วิปัสสนา

วิปัสสนา แปลว่า เห็นแจ้งวิเศษ เห็นต่างๆ เห็นไม่มีที่สุด ตาธรรม-
กายโคตรภูเห็นแค่นี้ ตาธรรมกายโสตา-โสดาละเอียดเห็นแค่นี้ สกทาคา-
สกทาคาละเอียดเห็นแค่นี้ พระอนาคา-อนาคาละเอียดเห็นแค่นี้ พระอรหัต-
อรหัตละเอียดเห็นแค่นี้

หนักขึ้นไปไม่มีที่สุด นับสงไขยไม่ถ้วน เห็นไม่มีที่สุด รู้ไม่มีที่สุด เห็น
จำ คิด รู้ เท่ากัน เห็นไปแค่ไหน-รู้ไปแค่นั้น จำไปแค่ไหน-รู้ไปแค่นั้น คิดไปแค่
ไหน-รู้ไปแค่นั้น เท่ากัน ไม่ยิ่งไม่หย่อนกว่ากัน นี้อย่างนี้เรียกว่า วิปัสสนา เห็น
อย่างนี้เห็นด้วยตาธรรมกาย

เห็นด้วยตากายมนุษย์-กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์-กายทิพย์ละเอียด
กายรูปพรหม-รูปพรหมละเอียด กายอรูปพรหม-อรูปพรหมละเอียด เห็น
เท่าไรก็เห็นไป เรียกว่าอยู่ในหน้าที่สมณะทั้งนั้น ไม่ใช่วิปัสสนา

ถ้าวิปัสสนาละก็ต้องเห็นด้วยตาธรรมกาย นั่นแหละเป็นตัววิปัสสนา
จริงๆ ละ

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ติลักขณาทิคาถา”

๔ เมษายน ๒๕๓๗